

Artiștii (cinstind pe Michelangelo)

Dorurot

Mă legănam în visul ce nimeni nu-l mai știe,
E visul când în leagăn pluteam pe fericiri,
Visam că sunt alături de cei născuți să fie
Pe lume cercetașii de crâncene-amăgiri!
Ajută-mă tu Doamne să pot răpi azurul,
Și să-mi pictez un suflet ca cerul tău senin,
Izvoarele și marea să îmi inspire imnul,
Pe fulger pune-mi gândul la tine ca să vin.
Învăță-mă că piatra e bună spre zidire,
În marmură dorm zeii și- a îngerilor șir
Tu pune geniu-n daltă ,să-i nasc spre nemurire
Căci pun iubire,Doamne în truda ce ți-o-nchin!
Ne ispitesc adâncuri ori fetele morgane,
Dar fără noi în lume e cerul cenușiu,
Nu știe cântul marea ce murmură-n izvoare,
Știința-i ca nisipul ,o marmură-n pustiu.
Mă legănam alături de unul ce nu știe,
Că viața nu-i o mare ce-azvârle fericiri,
Credea că are arca o pânză prea subțire,
Penel ,fluier sau daltă reda-ți-ne- n simțiri!